

Arrest

nr. 199 454 van 8 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Mesenstraat 101/B
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 augustus 2017 met refertenummer 71796.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. JESSEN *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een sjiit te zijn van Arabische origine en afkomstig te zijn uit Najaf. In 2005 huwde u, tegen de zin van uw familie met A., A. I. A. (...) (O.V.: (...)). U verhuisde van Najaf naar Bagdad waar u bij uw schoonfamilie, eveneens uit Najaf afkomstig maar omwille van het Baath verleden van de vader in 2003 verhuisd naar Bagdad, in Beya ging wonen.

In 2007 zouden uw schoonbroer Mo. (...) en oom van uw echtgenote ontvoerd zijn geweest. Enkel het lijk van de oom werd teruggevonden. Uw familie verhuisde daarop naar het huis van hun oom langs moederskant in de Jamila wijk. In 2013 was er een poging tot ontvoering van uw schoonbroers Ma. (...) en H. (...) en tevens hun oom langs moederskant. De oom en schoonbroer Ma. (...) geraakten hierbij gewond. H. (...) werd meegenomen en is tot op vandaag vermist. Uw familie verhuisde daarop naar Khadimiya. Uw schoonbroer Ma. (...) verbleef een korte tijd in Khadimiya en ging vervolgens op verschillende plaatsen wonen in Bagdad waar het huis niet groot genoeg was voor iedereen. U en uw echtgenote gingen naar Suleimaniya waar jullie een jaar verbleven. Uiteindelijk keerden jullie terug naar Bagdad waar jullie zich opnieuw bij uw schoonfamilie in Khadimiya vestigden.

In 2015 besloot u samen met uw echtgenote en uw twee kinderen, uw schoonbroer M. (...), zijn echtgenote en zijn kind (O.V.: (...)) en uw schoonzus S. (...) (O.V.: (...)) met haar twee kinderen, Irak te ontvluchten. Op 10 september 2015 namen jullie een vlucht vanuit Bagdad naar Turkije. Jullie reisden met behulp van jullie eigen paspoorten. Jullie reisden overzee naar Griekenland en namen vanuit Griekenland een voorts onduidelijke reisroute naar België, waar u op 27 september 2015 bent aangekomen. De volgende dag vroegen jullie asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 20 juli 2016 zou uw schoonzus D. (...) in haar huis zijn vermoord door een gewapende groepering.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende originele documenten neer: een bewijs van verblijf in Suleimaniya, twee verblijfskaarten op naam van u en uw echtgenote, een bewijs van een operatie in Suleimaniya, de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw twee kinderen; de nationaliteitsbewijzen van u en uw echtgenote, boekje legerdienst, gelegaliseerd kopie van uw huwelijksakte en een woonstkaart. Met betrekking tot het Baath verleden van uw schoonvader, legt u net als uw schoonbroer en uw schoonzus volgende documenten voor: drie promotiedocumenten, een opleidingsattest, politieaangifte, overlijdensattest, attest martelaar, procuratie, attest lidmaatschap baath, attest 'vriend van Saddam' en een kopie van zijn identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld te worden dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf sinds 2003 in Bagdad. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS betwist niet dat u ooit in Bagdad bent geweest. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, na de val van het regime van Saddam in 2003 tot september 2015 er verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u Bagdad reeds langer verlaten heeft dan u beweert.

In casu werd het volgende vastgesteld met betrekking tot uzelf, uw echtgenote en uw schoonzus S. (...). De beslissing werd opgemaakt vanuit het oogpunt van uw echtgenote A. (...) (O.V. (...)):

Zowel u, uw echtgenoot, uw zus S. (...) als uw broer M. (...) zouden in 2003 Najaf hebben verlaten nadat jullie omwille van het Baath verleden van uw vader er werden gevisieerd (CGVS, pg.3). Jullie zouden vervolgens met het gezin naar Bagdad zijn verhuisd waar jullie zich vestigden in het huis van uw oom langs moederszijde (CGVS, pg.3). Jullie zouden sinds de val van het regime in 2003 tot september 2015 in Bagdad hebben verbleven, aldus een ruime 12 jaar. Merkwaardig genoeg blijkt zowel de kennis

van u, als uw echtgenoot B. (...) en uw zus S. (...) betreffende Bagdad er weinig van te overtuigen dat jullie gedurende 12 jaar in Bagdad zouden hebben gewoond. Uit jullie verklaringen blijkt immers dat jullie wel enige kennis hebben over de stad Bagdad, wat op zich niet bevreemdend is daar verschillende van uw familieleden er woonachtig zijn en uw broer M. (...) aangaf dat jullie ook voor de val naar Bagdad gingen op familiebezoek bij uw oom, tante en zus D. (...) (CGVS M. (...), pg.3) die omwille van haar huwelijk zich voor de val van het regime reeds vestigde in Bagdad (CGVS S. (...) 2, pg.8). Deze kennis is echter totaal niet toereikend voor iemand die beweert er ook 12 jaar effectief zelf te hebben gewoond.

Ten eerste blijkt dat de meest rudimentaire kennis over de geografie, historie en dagdagelijks gebruikte termen van Bagdad zowel u, S. (...) als B. (...) onbekend is. Jullie immers gevraagd naar de termen 'Karch en Rusafa', stelt B. (...) deze namen enkel te hebben gehoord, maar weet hij niet wat deze termen inhouden (CGVS B. (...) 1, pg.3), u denkt onterecht dat het over de namen van enkele scholen gaat (CGVS, pg.9) en alhoewel S. (...) weet dat deze namen staan voor de twee delen van Bagdad en zij ook weet dat Beya in Karch ligt, omdat haar tante haar dit toen zou hebben gezegd (CGVS S. (...) 2, pg.3), kan zij verder geen enkele wijk noemen die in Karch zou zijn gelegen (CGVS S. (...) 2, pg.3). Hoewel S. (...) ook in Karada en in Khadimiya heeft gewoond, kan zij niet aangeven als deze wijken zich in Karch of Rusafa bevinden (CGVS S. (...) 2, pg.3). Zij kan zelf niet stellen of Khadimiya en Beya op dezelfde kant zijn gelegen (CGVS 2, pg.3).

Ook uw kennis over Bagdad scheert geen hoge toppen. Naast het feit dat u niet weet dat Bagdad in twee kanten is opgedeeld (CGVS, pg.8), u stelt dat het 'mogelijks' de Tigris is die doorheen Bagdad stroomt (CGVS, pg.8) en u niet weet of er überhaupt bruggen zijn over de Tigris (CGVS, pg.8), kent u ook geen enkele omliggende wijk van Beya (CGVS, pg.8). Uw echtgenoot kan enkel de wijk Dora opgeven als dichtbij (CGVS B. (...) 1, pg.2), zonder te specificeren of dit een omliggende wijk van Al Beya betreft (CGVS B. (...) 1, pg.2). Opvallend genoeg stelt u evenals uw echtgenoot (CGVS B. (...) 1, pg.1) dat achter jullie woning in Al Beya de Ali Al Beyaa moskee gelegen was, maar blijkt S. (...), die nochtans dezelfde woning als jullie betrok, deze moskee zelfs niet kennen (CGVS S. (...) 1, pg.12). Evenmin herinnert zij zich nog de naam van de school waar haar kinderen in Beyaa vier jaar school liepen (CGVS S. (...) 1, pg.12). Ook de naam van de school waar haar kinderen gedurende zes jaar school liepen in Jamila kan zij zich niet meer herinneren (CGVS S. (...) 1, pg.12).

Wat betreft de Jamila wijk, waar u zes jaar zou hebben gewoond, blijft u zeer beknopt wanneer u wordt gevraagd naar informatie omtrent de wijk. U kent Talbiya als omliggende wijk (CGVS, pg.10) en kent de Al Kanaa brug waarvan u stelt dat deze zeer dichtbij jullie lag (CGVS, pg.10). U gevraagd wat er zich onder de brug bevindt, of dit een rivier of een weg of iets anders is, weet u hierop geen antwoord te formuleren (CGVS, pg.10). Nochtans kan worden verwacht dat indien u dit aangeeft als referentiepunt voor uw woning, u tenminste zou weten waarvoor deze brug dient. U gevraagd wat u nog meer weet over Jamila, noemt u het restaurant Al Haniba (CGVS, pg.10); nogmaals gevraagd wat u nog weet over Jamila, noemt u 'al Sinaia' (CGVS, pg.10). Dat u tot driemaal toe moet worden gevraagd om meer informatie over de wijk waar u van 2007 tot 2013 zou hebben gewoond en u telkens zeer beknopt op deze vraag antwoordt zonder daarbij enige specificering van de plaatsen die u noemde te kennen, wijst niet op een zes jaar durend verblijf aldaar. Ook uw zus S. (...) beperkt zich tot Talbiya, Sadr City, de groentemarkt van Jamila, de universiteit van Mustanseriya, het restaurant Al Haniba en het communicatiecentrum (CGVS S. (...) 2, pg.4). Overigens zijn Sadr City, Talbiya en Jamila de enigste wijken die zij kan situeren op de Rusafa kant (CGVS S. (...) 2, pg.3). Opnieuw doet vermoeden dat deze kennis afkomstig is van eerdere bezoeken dan van een permanente verblijfplaats.

Uw echtgenoot komt eveneens niet verder dan het noemen van Sadr City, Al Shaab en de groentemarkt van Jamila (CGVS B. (...) 1, pg.3). Andere omliggende wijken zijn ook hem niet bekend (CGVS B. (...) 1, pg.3). Zeer opvallend is tevens het feit dat uw echtgenoot de wijk Khadimiya, waar jullie verbleven van 2013 tot 2015 zelfs niet binnen Bagdad weet te situeren (CGVS B. (...) 1, pg.3). Nochtans vermeldt hij wel de brug naar Adhamiyah (CGVS B. (...) 1, pg.3). Het weet dan ook te verbazen dat uw echtgenoot deze brug kent, maar Khadimiya niet verder weet te situeren, alsook blijkbaar niet weet dat deze Karch en Rusafa met elkaar verbindt. Andere bruggen waren in eerste instantie niet gekend (CGVS B. (...) 1, pg.3); in het tweede gehoor slaagt uw echtgenoot er vreemd genoeg wel in om enkele namen van bruggen te noemen (CGVS B. (...) 2, pg.7).

Niet enkel is jullie geografische kennis betreffende jullie verschillende woonplaatsen in Bagdad zeer rudimentair te noemen, ook jullie kennis over gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in Bagdad tussen 2003 en 2015 blijkt beperkt en weet opnieuw niet te overtuigen dat jullie er in deze periode permanent zouden hebben gewoond.

Toen u werd gewezen op het feit dat in 2007 het sektarisch geweld gebeurde in Bagdad, geeft u als opmerkelijk antwoord dat u dit niet weet (CGVS, pg.7). U gevraagd of u het sektarisch geweld hebt meegemaakt; stelt u dat u niet naar buiten ging om te zien wat er aan de hand was (CGVS, pg.8). U erop gewezen dat u op zijn minst toch moet gehoord hebben van het sektarisch geweld in die tijd; vraagt

u zich af hoe u dit kunt weten daar u altijd thuis bleef en zelfs niet naar de burens ging (CGVS, pg.8). U erop attent gemaakt dat zowel uw man als uw broers bleven werken en er aldus wel degelijk contact was met de buitenwereld; stelt u dat jullie over zoiets niet spreken en u eigenlijk geen idee heeft (CGVS, pg.8). Er dient geen betoog dat indien u daadwerkelijk in Bagdad was in de periode van het sektarisch geweld dat u op zijn minst, hetzij via de informatie die u verkreeg van uw broers, hetzij via mediakanalen de problematiek van deze jaren zou kunnen duiden; temeer daar het een problematiek was die iedereen in Bagdad kon treffen en die alom tegenwoordig en gekend was. Het feit dat u hierin niet slaagt, stelt uw verblijf in Bagdad ernstig in vraag.

Ook uw zus S. (...) slaagt er niet in een duidelijk beeld te geven van het sektarisch geweld dat zich voordeed in de periode 2006/2007. Toen haar werd gevraagd naar overwegend soennitische wijken na het sektarisch geweld, noemde ze de wijken Adhamiya en Jihad om daarna hierop terug te komen door te stellen dat in Jihad er soennieten en sjiieten waren (CGVS S. (...) 2, pg.3). Dat zij Jihad noemde als overwegend soennitisch, is opnieuw zeer opmerkelijk daar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de overwegend soennitische wijk, sterk werd aangevallen door sjiitische milities die daarop de controle namen over de wijk (zie administratief dossier). Verder kan zij geen overwegend sjiitische of overwegend soennitische wijk noemen (CGVS S. (...) 2, pg.3). Opnieuw bevestigt dit het vermoeden van het CGVS dat ook zij gedurende deze periode niet in Bagdad aanwezig was. Om uw eigen leven en dat van uw familie veilig te stellen, was een degelijke kennis van de sjiitische en soennitische regio's namelijk onmisbaar.

Ook uw echtgenoot vermeldt Jihad vreemd genoeg als een overwegend soennitische wijk (CGVS B. (...) 2, pg.6). De andere door hem vermelde wijken nl. Dora en Adhamiya zijn steeds soennitische bolwerken geweest, ook voor het sektarisch geweld, evenals Sadr City altijd sjiitisch was. Zowel u, uw echtgenoot als uw zus S. (...) slagen er niet in de evolutie van de verschillende wijken in Bagdad tijdens het sektarisch geweld te schetsen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat Bagdad onderhevig was aan grote demografische veranderingen ten gevolge van het conflict dat zich in 2006/2007 voordeed. Dat u hierover geen duidelijk beeld kunt schetsen, terwijl jullie broer zou zijn verdwenen in 2007 en het lijk van uw oom zou zijn gevonden in 2007 én dat jullie verblijfsplaats in 2007 veranderden naar Jamila, geen vragen zouden zijn gesteld bij het conflict dat op dat moment aan de gang was, kan niet worden aanvaard.

Niet enkel bovenstaande fundamentele feiten brengen de geloofwaardigheid van uw verklaring van 2003 tot 2015 in Bagdad te hebben gewoond in gedrang, jullie gebrek aan kennis over verdere notoire gebeurtenissen in Bagdad maakt dat jullie het CGVS andermaal niet weten te overtuigen over jullie recent verblijf. Zo slaagt u er niet in enig voorbeeld te geven van een aanslag die gebeurde tussen 2003 en 2015 in Bagdad (CGVS, pg.10). Zelfs niet toen u er op attent werd gemaakt dat dit een voorbeeld kon zijn van eender welke aanslag gedurende deze periode (CGVS, pg.10). U weet niet of er aanslagen zijn geweest toen u in Beya woonde en stelt wel te weten dat er in Jamila aanslagen plaatsvonden, maar weet u zich niet meer te herinneren waar en hoe (CGVS, pg.10). Er dient geen betoog dat indien u daadwerkelijk geen enkel voorbeeld kunt geven of daar zelfs een poging toe doet, van een aanslag in een stad dagdagelijks geteisterd door aanslagen, dit uw geloofwaardigheid ernstig in gedrang brengt.

U weet voorts niet waar de luchthaven van Bagdad is gelegen (CGVS, pg.11) en u kent geen gevangenis in Bagdad (CGVS, pg.11). U weet evenmin wie de huidige president is van Irak of wie de burgemeester is van Bagdad (CGVS, pg.11). Laatstgenoemde is nochtans een veel voorkomend onderwerp daar de persoon die het burgemeestersambt bekleedt een vrouw is, terwijl u aangeeft dat het waarschijnlijk een man betreft (CGVS, pg.11). Ook het op de loer liggend gevaar van IS die Irak sinds 2014 in de ban hield; kunt u niet doorleefd duiden. U gevraagd of u bij benadering kunt vertellen wanneer en hoe zij Irak konden binnenvallen; dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, pg.11). U weet niet op hoever van Bagdad zij zijn genaderd en stelt enkel dat de regering wel bang was voor een inname van Bagdad (CGVS, pg.11). U gevraagd welke steden zij hebben ingenomen, noemt u enkel Mosul (CGVS, pg.11). U zou wel hebben gehoord dat er veel vluchtelingen waren, maar weet niet hoe men deze vluchtelingenstroom heeft aangepakt (CGVS, pg.11).

De kennis die uw echtgenoot etaleert betreffende de gebeurtenissen die zich in de laatste jaren voltrokken in Bagdad zijn evenmin van die aard dat hij het CGVS ermee kan overtuigen sinds 2005 in Bagdad te hebben gewoond. Zo weet hij niet waar de Amerikanen gelegerd waren in Bagdad (CGVS B. (...) 1, pg.3) en weet evenmin te kennen te geven waar hun hoofdkwartier en verschillende ambassades gelegen zijn (CGVS B. (...) 1, pg.3). Nochtans is 'de groene zone' een internationaal gekende term waarvan kan worden verwacht dat het zeker bij de mensen die in Bagdad woonachtig zijn, gekend is. Hij heeft 'totaal geen idee' wanneer de aanwezigheid van de Amerikanen verminderde en alhoewel hij weet dat Abu Graib een gevangenis is, is de plaats ervan hem evenmin gekend. B. (...) weet, evenmin als u, voorbeelden te geven van aanslagen die gebeurden in Jamila (CGVS B. (...) 1, pg.3) ondanks dat hij te kennen geeft dat deze zich wel regelmatig voordeden (CGVS B. (...) 1, pg.3). Ook de burgemeester van Bagdad is hem onbekend en betreffende IS stelt hij niets te weten over hun inval in Irak of hoe ver van

Bagdad zij waren verwijderd (CGVS B. (...) 1, pg.3). De laatste verkiezingen in Irak dateert uw echtgenoot zelfs in 2006 (CGVS B. (...) 1, pg.4) en hij blijkt niet te weten of er na 2006 nog andere verkiezingen zijn geweest (CGVS B. (...) 1, pg.4). Gevraagd wie de president van Irak was bij jullie vertrek in 2015, geeft hij volledig naast de kwestie aan dat het chaotisch was, zonder orde (CGVS B. (...) 1, pg.4). Ook uw zus S. (...) zag de Amerikanen in Bagdad, maar heeft geen weet van waar zij waren gelegerd (CGVS S. (...) 2, pg.4). De groene zone is haar dan wel weer bekend, waar het zich bevindt echter niet (CGVS S. (...) 2, pg.4). Opvallend is dat zij wel weet weer te geven wie de president en eerste minister waren bij vertrek (CGVS S. (...) 2, pg.4).

Hoewel op basis van jullie verklaringen het CGVS niet ontkent dat jullie ooit in Bagdad zijn geweest (getuige daarvan jullie kennis over bepaalde wijken, plaatsen, routes et cetera, zie gehoorverslagen CGVS), wijzen uw verklaringen er anderzijds op dat jullie onvoldoende tot geen affiniteit meer hebben met de situatie in Bagdad vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussen in de lente van 2003. De val luidde immers het begin in van een minder gemakkelijke periode, rekening houdend met de hierboven geschetste conflictsituatie tussen de verschillende etnieën in de stad; de vorming van verschillende gewapende groeperingen en de intrede van IS in Irak. Al deze situaties moeten in grote mate het dagelijkse leven van de inwoners van Bagdad hebben beïnvloed. Dat jullie hierover geen doorleefde verklaringen kunnen afleggen kan er enkel op duiden dat jullie in deze bijzondere maar ook moeilijke periode niet in Bagdad hebben geleefd of gewoond.

De door u voorgelegde documenten of het gebrek eraan, bevestigen het CGVS in dit vermoeden. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de identiteitskaart die uw echtgenoot B. (...) voorlegde ter staving van zijn asielrelaas, ter verificatie werd voorgelegd aan de Belgische Federale politie. Uit hun analyse (dd. 24/02/2017, zie administratief dossier CGVS) blijkt echter dat dit document vervalst is en aldus niet als authentiek bewijsstuk kan worden aanvaard. Uit bovenstaande blijkt evenzeer dat uw echtgenoot op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Niet alleen slaagt hij er hierdoor niet in zijn persoonsgegevens aan te tonen, maar bovendien ondermijnt de hierboven vastgestelde fraude steeds verder jullie algehele geloofwaardigheid en oprechtheid. Temeer daar u, na confrontatie bij het CGVS over de vastgestelde fraude bleef volhouden dat het hier om officieel verkregen documenten ging (CGVS B. (...) 2, pg.2).

Ten tweede wordt vastgesteld dat jullie over geen enkel document beschikken dat jullie verblijf gedurende 12 jaar in Bagdad zou kunnen aantonen. De identiteitskaart van uw echtgenoot is vals. Uw identiteitskaart, die dan geen vervalsing bleek te zijn, werd opgemaakt op 28 september 2009 in Najaf. Uw nationaliteitsbewijs werd op 23 juni 2005 opgemaakt in Najaf. De identiteitskaarten van uw kinderen werden op 2 september 2009 opgemaakt in Najaf (CGVS, pg.9), waarop trouwens aangegeven staat dat zij in Najaf zijn geboren (CGVS B. (...) 2, pg.2) in tegenstelling met uw verklaringen dat zij in Bagdad geboren zijn (CGVS, pg.3). Overigens zouden jullie deze documenten via een volmacht hebben aangevraagd (CGVS B. (...), pg.2) en zich nooit daadwerkelijk hebben gewend tot de nationaliteitsdienst in Najaf (CGVS T. (...), pg.2). Bijgevolg valt niet na te gaan waar jullie verbleven toen de volmacht werd gegeven. Ook de woonstkaart zou via een volmacht in Najaf zijn opgemaakt (CGVS B. (...) 2, pg.5). Een voedselrantsoenkaart legt u niet voor, evenmin als een kieskaart (CGVS B. (...), pg.4). Het rijbewijs dat uw echtgenoot voorlegt dateert van onder Saddam evenals zijn nationaliteitsbewijs (CGVS B. (...), pg.4). Ook de documenten van S. (...) werden via een volmacht opgemaakt in Najaf (CGVS S. (...), pg.8). Zij legt evenmin een voedselrantsoenkaart of kieskaart voor. Nochtans zijn juist deze kaarten toonaangevend om een recent verblijf in Bagdad aan te kunnen tonen daar deze niet door de plaats worden bepaald waar de nationaliteitsdienst zich bevindt, maar door de plaats waar men effectief woonachtig is. Dat alle identiteitsstukken via een volmacht werden verkregen en de meest cruciale stukken die het CGVS in staat zouden stellen jullie verblijf in Bagdad te verifiëren ontbreken, hypothekeert andermaal jullie verklaring van 2003 tot 2015 in Bagdad te hebben gewoond.

Ten derde moet ook wat de paspoorten betreft de nodige aantekeningen worden gemaakt. Niemand van uw familie legde namelijk een paspoort voor (zie gehoorverslagen). Nochtans zou dit paspoort duidelijkheid kunnen scheppen over uw beweerd recent vertrek uit Irak daar u met deze documenten vanuit Bagdad naar Turkije vloog (CGVS M. (...), pg.3). Helaas zouden juist alle paspoorten bij jullie overtocht naar Griekenland in zee zijn beland (CGVS M. (...), pg.6). Het is echter opmerkelijk dat alle andere documenten die jullie identiteit en Baath verleden kunnen staven de oversteek wel hebben overleefd, waaronder zelfs documenten van uw vader in 1985 (CGVS M. (...), pg.6), een minuscuul document over jullie reis naar Koerdistan (CGVS B. (...) 2, pg.8), een oud legerboekje (CGVS B. (...) 2, pg.8)... Uw echtgenoot B. (...) beschikte over een plastiek zakje waarin hij de documenten had gedaan (CGVS B. (...) 2, pg.8). Echter zouden jullie alle paspoorten hebben ondergebracht in één rugzak bij S. (...) (CGVS S. (...) 2, pg.8), alhoewel B. (...) verklaarde dat hij zijn PP in een heuptas had gezet en de heuptas vervolgens in zijn eigen rugzak deed (CGVS B. (...) 2, pg.8). Toen de boot water schepte, gooiden jongemannen de rugzakken in het water. S. (...) kon de jongen niet tegenhouden waardoor alle paspoorten in het water belandden (CGVS S. (...) 2, pg.8). B. (...) verklaart zijn eigen rugzak in het

water te hebben gegoooid (CGVS B. (...) 2, pg.8). Evenmin kunnen jullie kopieën voorleggen van jullie paspoorten daar jullie er nooit hebben over nagedacht om foto's te nemen van deze documenten (CGVS M. (...) 2, pg.2). Dat jullie schijnbaar sterk voorbereid Irak verlieten om jullie verleden aan te tonen in het land waar jullie asiel aanvroegen en de nodige maatregelen troffen om deze te allen tijde te bewaren, maar vervolgens weinig tot geen belang hechtten aan de paspoorten of zelfs nog maar een kopie ervan te nemen, komt weinig waarschijnlijk over. Opnieuw kan het CGVS zich niet van het vermoeden ontdoen dat jullie om één of andere redenen deze documenten niet willen voorleggen aan de asielinstanties.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Bagdad. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Bagdad kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat tot september 2015 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in die periode in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen die tevens vanuit het oogpunt van uw echtgenote A. (...) (O.V. (...)) werden opgesteld:

Voor zowel het gebrek aan kennis over Bagdad en de gebeurtenissen die er zich zouden hebben voorgedaan tussen 2003 en 2015 als het gebrek aan documenten die jullie verblijf aldaar zou kunnen staven, beroepen jullie zich op dezelfde verklaring: jullie verblijfplaats in Bagdad mocht niet bekend zijn daar jullie vreesden te zullen worden geviséerd omwille van jullie Baath verleden, meer bepaald het Baath verleden van jullie vader (zie alle gehoorverslagen).

Met betrekking tot deze vervolging kunnen eveneens de nodige opmerkingen worden geplaatst die de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder ondermijnen.

Zo zouden jullie, de grootste maatregelen indachtig namelijk het volledig onder de radar verdwijnen door op geen enkele manier jullie aanwezigheid in Bagdad kenbaar te maken, reeds in 2007 een eerste maal zijn gevonden. Toen zouden uw broer en oom zijn ontvoerd en zou enkel het lichaam van uw oom teruggevonden zijn (CGVS, pg.7). Uw broer M. (...) acht het onmogelijk dat zij het slachtoffer werden van het sektarisch geweld dat toen in alle hevigheid woedde (CGVS M. (...) 2, pg.9). Aangezien jullie ervan uit gingen dat jullie na vier jaar 'gevonden' waren, verhuisden jullie naar het huis van uw oom in Jamila (CGVS M. (...), pg.9). Het is echter opmerkelijk dat jullie besloten binnen Bagdad te blijven en jullie zich opnieuw vestigden bij familie van uw moeder, ditmaal een broer. Immers, deze onbekenden waren er, ondanks jullie voorzorgen, erin geslaagd na vier jaar jullie verblijfplaats te achterhalen waarna uw broer vermist geraakte en uw oom gedood. Dat jullie jullie intrek namen bij jullie oom, terwijl deze onbekenden jullie verblijfplaats bij jullie tante hadden achterhaald, getuigt van weinig behoedzaamheid. Na zes jaar verblijf in Jamila, zouden deze onbekenden opnieuw jullie schuilplaats hebben achterhaald en ditmaal zouden uw broers H. (...) en Ma. (...) en uw oom het slachtoffer zijn geworden (CGVS, pg.12). Zowel uw oom als Ma. (...) zouden daarbij gewond zijn geraakt, H. (...) zouden jullie niet meer terug hebben gezien (CGVS, pg.12). Ook ditmaal besluiten jullie niet uit Bagdad te vertrekken, maar nemen jullie jullie intrek eerst bij jullie zus D. (...) in Khadimiya en daarna in een appartement dichtbij uw zus (CGVS M. (...) 1 pg.10). U besluit met uw gezin naar Suleimaniya te gaan (CGVS, pg.12), maar keert na een jaar toch terug naar Khadimiya waar jullie bij de rest van de familie gaan wonen (CGVS, pg.12). Uw zus S. (...) woonde tot 2014 in Karada, omdat zij dacht dat ze ook daar werd gevonden (CGVS S. (...) pg.5), nam ze in 2014 eveneens haar intrek in Khadimiya (CGVS S. (...), pg.5). In september 2015 besluiten jullie uiteindelijk Irak te verlaten (CGVS, pg.4).

Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat jullie, ondanks de zeer moeilijke levensomstandigheden waarin jullie dienden te leven en ondanks de verschillende vervolgingsfeiten waaraan uw ganse familie te beurt viel, niet eerder besloten Irak te verlaten. Immers, jullie waren gedurende 12 jaar nergens geregistreerd (CGVS M. (...), pg.12), de vrouwen zouden enkel volledig gesluiert en in hoogstnoodzakelijke omstandigheden het huis hebben mogen verlaten, u zou zelfs niet bij de burens zijn geweest en bracht heel uw leven in Bagdad door tussen de muren (CGVS, pg.8). U zou steeds op een abnormale manier bang zijn geweest (CGVS, pg.13). Ook uw zus S. (...) getuigt van het feit dat zij nooit buiten mocht gaan en indien zij dit deed, met de auto reisde en volledig gesluiert (CGVS S. (...) 1, pg.12). Uw broer Ma. (...) leefde eveneens ondergedoken (CGVS M. (...) 1, pg.10) en M. (...) werkte enkel in 2014 een jaar als taxichauffeur (CGVS M. (...) 1, pg.6). Ondertussen zouden uw andere broers, H. (...) en Mo. (...) het slachtoffer zijn geworden van deze onbekenden, evenals uw oom. Een andere oom en Ma. (...) zouden eveneens reeds zijn aangevallen door deze onbekenden (CGVS, pg.12); zij zouden jullie reeds op drie plaatsen hebben gevonden en zouden constant op zoek zijn om jullie volgend verblijfadres te weten te komen.

Rest dan de vraag waarom jullie in deze omstandigheden en onder deze zware vervolging niet eerder Irak hebben verlaten. Uw broer M. (...) repliceert hierop dat hij het 'moe was geworden' en jullie een

veilige plaats nodig hadden om te rusten (CGVS M. (...) 1, pg.12). Uw zus S. (...) gaf aan dat zij in Irak bleef met de hoop dat de situatie zou veranderen (CGVS S. (...) 2, pg.7). Jullie zouden niet eerder hebben geweten dat er een mogelijkheid was om naar het buitenland te gaan en het zou jullie aan middelen hebben ontbroken (CGVS M. (...) 1, pg.12). Er dient geen betoog dat bovenstaande beweringen de nodige vraagtekens oproepen. Uw zus S. (...) getuigde dat men op zoek ging naar alle Baath leden en dat de meeste zijn weggevlucht naar Syrië of naar de Arabische Emiraten (CGVS S. (...) 1, pg.9). Gezien de positie die uw vader innam, het feit dat verschillende van uw familieleden tot de Baath behoorden en er aldus een ruim netwerk van connecties kan worden verwacht, is het niet aannemelijk dat gezien de exodus van Baathleden na de val van het regime, jullie in die twaalf jaar tijd nooit zouden hebben geweten dat er een mogelijkheid was om naar het buitenland te gaan. Dat jullie over geen geldelijke middelen beschikken kan evenzeer in vraag worden gesteld. Het was opnieuw S. (...) die getuigde dat na het overlijden van uw jullie vader hij huizen had, een erfenis en dat Saddam veel geld had geschonken aan jullie vader. Genoeg voor jullie studies en later voor heel jullie leven (CGVS S. (...) 1, pg.6). Ook met betrekking tot jullie paspoorten zouden jullie geld hebben betaald om deze enkele dagen voor jullie reis in orde te brengen (CGVS S. (...) 1, pg.7). S. (...) stelde daar 'met geld koop je mensen' (CGVS S. (...) 1, pg.7).

Jullie verklaringen met betrekking tot de reden van jullie beweerd twaalf jaar lang verblijf in Bagdad wegen niet op tegen de voorgehouden vervolging die jullie zouden hebben ondergaan. Dit samen met het feit dat vele Baath leden meteen na de val Irak verlieten en zich in andere Arabische landen vestigden, jullie geldelijke overvloed, jullie gebrek aan kennis over Bagdad en zijn recente gebeurtenissen, het gebrek aan documenten en de weinig geloofwaardige uitleg met betrekking tot uw paspoorten bevestigen opnieuw het ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelaas en versterken het vermoeden van het CGVS dat jullie over een alternatieve verblijfplaats beschikken.

Daarenboven kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. Binnen uw familie zouden zowel u, uw zus D. (...), uw vader en uw broer Ma. (...) lid zijn geweest van de Baath partij (CGVS M. (...) 1, pg.5). Ook uw zus S. (...) zou lid zijn geweest van de Baath partij en als typiste hebben gewerkt in een kantoor van de partij (CGVS S. (...) 1, pg.4). Zowel de echtgenoot van S. (...) als uw broer Mo. (...) zouden naast Baath lid ook officier zijn geweest bij het leger van Saddam (CGVS S. (...) 1, pg.4,5). Het is ook precies omwille van dit Baath verleden dat jullie besloten Irak te verlaten, immers stelde S. (...) zoeken ze niet de persoon zelf, maar ook zijn kinderen en misschien kleinkinderen (CGVS S. (...) 1, pg.9). Het is dan ook zeer opvallend dat er tot op heden nog steeds leden van uw familie in Bagdad wonen. Zo blijkt uw moeder, die in Bagdad steeds met jullie meeverhuisde, nu haar intrek te hebben genomen in het huis van uw oom in Jamila (CGVS 1, pg.2). Dezelfde oom die gewond geraakte bij het incident waarbij ook Ma. (...) gewond raakte en H. (...) verdween (CGVS 1, pg.12). Ma. (...) bevindt zich eveneens nog steeds in Bagdad samen met zijn echtgenote en kinderen en verschuilt zich nog steeds in verschillende wijken (CGVS M. (...) 1, pg.2). Ook de echtgenoot van S. (...) bevindt zich nog in Bagdad waar hij zich nog steeds zou schuilhouden (CGVS S. (...) 1, pg.5; CGVS S. (...) 2, pg.7). Nochtans werd hij specifiek vervolgd omwille van zijn eigen Baath verleden en het Baath verleden van zijn vader, die hierom werd vermoord (CGVS S. (...), pg.9). Uw tante in Beya, waar het incident zich voltrok van uw broer Mo. (...) en haar echtgenoot, woont eveneens nog steeds in dezelfde woning als toen (CGVS S. (...), pg.6). Uw zus D. (...), eveneens Baath lid, bleef na jullie vlucht uit Irak nog steeds in Bagdad wonen. Zelfs al zou D. (...) het met haar leven hebben bekocht, blijven alle andere familieleden nog steeds in Bagdad. Dit gegeven valt niet te rijmen met de talloze feiten die zich zouden hebben voorgedaan en die volgens jullie zou wijzen op een systematisch vervolging van al uw familieleden omwille van jullie Baath verleden.

Tenslotte roepen jullie nog een vrees in jegens de familie van B. (...). Jullie zouden namelijk zonder toestemming van zijn familie zijn gehuwd daar deze hun zoon niet toelieten om in een familie met een Baath verleden te huwen. Het laatste vervolgingsfeit dateert echter van 2008 (CGVS B. (...) 2, pg.9). Nadien zou uw echtgenoot geen problemen meer hebben gekend met zijn familie (CGVS B. (...) 2, pg.9). Er dient – in dezelfde lijn als bovenstaande – geen betoog dat indien hij daadwerkelijk zijn familie vreesde omwille van een niet toegestaan huwelijk, hij niet nog zeven jaar zou wachten vooraleer Irak te verlaten. Temeer daar hij reeds in 2008 door hen werd gevonden op de markt van Jamila, hij ervan uit gaat dat hij in Bagdad door hen wordt gezocht en er leden van zijn stam in Bagdad woonachtig zijn (CGVS, p.9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten met betrekking tot het Baath verleden van uw schoonvader zijn een aanwijzing voor zijn Baath verleden. Het CGVS betwijfelt dit gegeven vooralsnog niet. Wel

worden jullie recente verblijfplaats en vervolgingsfeiten in vraag gesteld. Het bewijs van verblijf in Suleimaniya houdt geen verband met een recent vertrek uit Bagdad.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Irak, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een sjiitische moslima van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Najaf. Uw vader zou onder Saddam Hoessein in het leger hebben gediend en was ook actief binnen de Baath partij. U groeide op in Najaf samen met uw drie zussen: S. (...) (O.V.: (...)), D. (...) en L. (...) en vier broers: Mo. (...), Ma. (...), H. (...) en M. (...) (O.V.: (...)). L. (...) overleed bij een verkeersongeval in 1988. In 1991 werd uw vader gedood naar aanleiding van de opstanden die in Najaf plaatsvonden. Een plaatselijke school werd naar uw vader vernoemd en uw familie stond er bekend als

Baath gezind. Na de val van het regime in 2003 kwam uw familie hierom in het vizier en besloten jullie in allerijl te vluchten naar Bagdad waar jullie zich vestigden in de Al Beya wijk, bij uw tante langs moederszijde. In 2005 huwde u met A. M. B. H. (...), T. (...) (O.V.: (...)), ook hij vestigde zich bij uw familie.

In 2007 zouden uw broer Mo. (...) en de man van uw tante ontvoerd zijn geweest. Enkel het lijk van uw oom werd teruggevonden. Uw familie verhuisde daarop naar het huis van uw oom langs moederskant in de Jamila wijk. In 2013 was er een poging tot ontvoering van uw broers Ma. (...) en H. (...) en tevens uw oom langs moederskant. Uw oom en Ma. (...) geraakten hierbij gewond. H. (...) werd meegenomen en is tot op vandaag vermist. Uw familie verhuisde daarop naar Khadimiya. Uw broer Ma. (...) verbleef een korte tijd in Khadimiya en ging vervolgens op verschillende plaatsen wonen in Bagdad daar het huis niet groot genoeg was voor iedereen. U en uw echtgenoot gingen naar Suleimaniya waar jullie een jaar verbleven. Uiteindelijk keerden jullie terug naar Bagdad waar jullie zich opnieuw bij uw familie in Khadimiya vestigden.

In 2015 besloot u samen met uw echtgenoot en uw twee kinderen, uw broer M. (...), zijn echtgenote en zijn kind en uw zus S. (...) met haar twee kinderen, Irak te ontvluchten. Op 10 september 2015 namen jullie een vlucht vanuit Bagdad naar Turkije. Jullie reisden met behulp van jullie eigen paspoorten. Jullie reisden overzee naar Griekenland en namen vanuit Griekenland een voorts onduidelijke reisroute naar België, waar u op 27 september 2015 bent aangekomen. De volgende dag vroegen jullie asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 20 juli 2016 zou uw zus D. (...) in haar huis zijn vermoord door een gewapende groepering.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende originele documenten neer: een bewijs van verblijf in Suleimaniya, twee verblijfskaarten op naam van u en uw echtgenoot, een bewijs van een operatie in Suleimaniya, de identiteitskaarten van u, uw echtgenoot en uw twee kinderen; de nationaliteitsbewijzen van u en uw echtgenoot, boekje legerdienst, gelegaliseerd kopie van uw huwelijksakte en een woonstkaart. Met betrekking tot het Baath verleden van uw vader, legt u net als uw broer en uw zus volgende documenten voor: drie promotiedocumenten, een opleidingsattest, politieaangifte, overlijdensattest, attest martelaar, procuratie, attest lidmaatschap Baath, attest 'vriend van Saddam' en een kopie van zijn identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld te worden dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf sinds 2003 in Bagdad. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS betwist niet dat u ooit in Bagdad bent geweest. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u er, zoals u beweert, na de val van het regime van Saddam in 2003 tot september 2015 verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u Bagdad reeds langer verlaten heeft dan u beweert.

In casu werd het volgende vastgesteld:

Zowel u, uw echtgenoot, uw zus S. (...) als uw broer M. (...) zouden in 2003 Najaf hebben verlaten nadat jullie omwille van het Baath verleden van uw vader er werden geviseerd (CGVS, pg.3). Jullie

zouden vervolgens met het gezin naar Bagdad zijn verhuisd waar jullie zich vestigden in het huis van uw oom langs moederszijde (CGVS, pg.3). Jullie zouden sinds de val van het regime in 2003 tot september 2015 in Bagdad hebben verbleven, aldus een ruime 12 jaar. Merkwaardig genoeg blijkt zowel de kennis van u, als uw echtgenoot B. (...) en uw zus S. (...) betreffende Bagdad er weinig van te overtuigen dat jullie gedurende 12 jaar in Bagdad zouden hebben gewoond. Uit jullie verklaringen blijkt immers dat jullie wel enige kennis hebben over de stad Bagdad, wat op zich niet bevreemdend is daar verschillende van uw familieleden er woonachtig zijn en uw broer M. (...) aangaf dat jullie ook voor de val naar Bagdad gingen op familiebezoek bij uw oom, tante en zus D. (...) (CGVS M. (...), pg.3) die omwille van haar huwelijk zich voor de val van het regime reeds vestigde in Bagdad (CGVS S. (...) 2, pg.8). Deze kennis is echter totaal niet toereikend voor iemand die beweert er ook 12 jaar effectief zelf te hebben gewoond.

Ten eerste blijkt dat de meest rudimentaire kennis over de geografie, historie en dagdagelijks gebruikte termen van Bagdad zowel u, S. (...) als B. (...) onbekend is. Jullie immers gevraagd naar de termen 'Karch en Rusafa', stelt B. (...) deze namen enkel te hebben gehoord, maar weet hij niet wat deze termen inhouden (CGVS B. (...) 1, pg.3), u denkt onterecht dat het over de namen van enkele scholen gaat (CGVS, pg.9) en alhoewel S. (...) weet dat deze namen staan voor de twee delen van Bagdad en zij ook weet dat Beya in Karch ligt, omdat haar tante haar dit toen zou hebben gezegd (CGVS S. (...) 2, pg.3), kan zij verder geen enkele wijk noemen die in Karch zou zijn gelegen (CGVS S. (...) 2, pg.3). Hoewel S. (...) ook in Karada en in Khadimiya heeft gewoond, kan zij niet aangeven als deze wijken zich in Karch of Rusafa bevinden (CGVS S. (...) 2, pg.3). Zij kan zelf niet stellen of Khadimiya en Beya op dezelfde kant zijn gelegen (CGVS 2, pg.3).

Ook uw kennis over Bagdad scheert geen hoge toppen. Naast het feit dat u niet weet dat Bagdad in twee kanten is opgedeeld (CGVS, pg.8), u stelt dat het 'mogelijks' de Tigris is die doorheen Bagdad stroomt (CGVS, pg.8) en u niet weet of er überhaupt bruggen zijn over de Tigris (CGVS, pg.8), kent u ook geen enkele omliggende wijk van Beya (CGVS, pg.8). Uw echtgenoot kan enkel de wijk Dora opgeven als dichtbij (CGVS B. (...) 1, pg.2), zonder te specificeren of dit een omliggende wijk van Al Beya betreft (CGVS B. (...) 1, pg.2). Opvallend genoeg stelt u evenals uw echtgenoot (CGVS B. (...) 1, pg.1) dat achter jullie woning in Al Beya de Ali Al Beyaa moskee gelegen was, maar blijkt S. (...), die nochtans dezelfde woning als jullie betrok, deze moskee zelfs niet kennen (CGVS S. (...) 1, pg.12). Evenmin herinnert zij zich nog de naam van de school waar haar kinderen in Beyaa vier jaar school liepen (CGVS S. (...) 1, pg.12). Ook de naam van de school waar haar kinderen gedurende zes jaar school liepen in Jamila kan zij zich niet meer herinneren (CGVS S. (...) 1, pg.12).

Wat betreft de Jamila wijk, waar u zes jaar zou hebben gewoond, blijft u zeer beknopt wanneer u wordt gevraagd naar informatie omtrent de wijk. U kent Talbiya als omliggende wijk (CGVS, pg.10) en kent de Al Kanaa brug waarvan u stelt dat deze zeer dichtbij jullie lag (CGVS, pg.10). U gevraagd wat er zich onder de brug bevindt, of dit een rivier of een weg of iets anders is, weet u hierop geen antwoord te formuleren (CGVS, pg.10). Nochtans kan worden verwacht dat indien u dit aangeeft als referentiepunt voor uw woning, u tenminste zou weten waarvoor deze brug dient. U gevraagd wat u nog meer weet over Jamila, noemt u het restaurant Al Haniba (CGVS, pg.10); nogmaals gevraagd wat u nog weet over Jamila, noemt u 'al Sinaia' (CGVS, pg.10). Dat u tot driemaal toe moet worden gevraagd om meer informatie over de wijk waar u van 2007 tot 2013 zou hebben gewoond en u telkens zeer beknopt op deze vraag antwoordt zonder daarbij enige specificering van de plaatsen die u noemde te kennen, wijst niet op een zes jaar durend verblijf aldaar. Ook uw zus S. (...) beperkt zich tot Talbiya, Sadr City, de groentemarkt van Jamila, de universiteit van Mustanseriya, het restaurant Al Haniba en het communicatiecentrum (CGVS S. (...) 2, pg.4). Overigens zijn Sadr City, Talbiya en Jamila de enigste wijken die zij kan situeren op de Rusafa kant (CGVS S. (...) 2, pg.3). Opnieuw doet vermoeden dat deze kennis afkomstig is van eerdere bezoeken dan van een permanente verblijfplaats.

Uw echtgenoot komt eveneens niet verder dan het noemen van Sadr City, Al Shaab en de groentemarkt van Jamila (CGVS B. (...) 1, pg.3). Andere omliggende wijken zijn ook hem niet bekend (CGVS B. (...) 1, pg.3). Zeer opvallend is tevens het feit dat uw echtgenoot de wijk Khadimiya, waar jullie verbleven van 2013 tot 2015 zelfs niet binnen Bagdad weet te situeren (CGVS B. (...) 1, pg.3). Nochtans vermeldt hij wel de brug naar Adhamiyah (CGVS B. (...) 1, pg.3). Het weet dan ook te verbazen dat uw echtgenoot deze brug kent, maar Khadimiya niet verder weet te situeren, alsook blijkbaar niet weet dat deze Karch en Rusafa met elkaar verbindt. Andere bruggen waren in eerste instantie niet gekend (CGVS B. (...) 1, pg.3); in het tweede gehoor slaagt uw echtgenoot er vreemd genoeg wel in om enkele namen van bruggen te noemen (CGVS B. (...) 2, pg.7).

Niet enkel is jullie geografische kennis betreffende jullie verschillende woonplaatsen in Bagdad zeer rudimentair te noemen, ook jullie kennis over gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in Bagdad tussen 2003 en 2015 blijkt beperkt en weet opnieuw niet te overtuigen dat jullie er in deze periode permanent zouden hebben gewoond.

Toen u werd gewezen op het feit dat in 2007 het sektarisch geweld gebeurde in Bagdad, geeft u als opmerkelijk antwoord dat u dit niet weet (CGVS, pg.7). U gevraagd of u het sektarisch geweld hebt meegemaakt; stelt u dat u niet naar buiten ging om te zien wat er aan de hand was (CGVS, pg.8). U erop gewezen dat u op zijn minst toch moet gehoord hebben van het sektarisch geweld in die tijd; vraagt u zich af hoe u dit kunt weten daar u altijd thuis bleef en zelfs niet naar de burens ging (CGVS, pg.8). U erop attent gemaakt dat zowel uw man als uw broers bleven werken en er aldus wel degelijk contact was met de buitenwereld; stelt u dat jullie over zoiets niet spreken en u eigenlijk geen idee heeft (CGVS, pg.8). Er dient geen betoog dat indien u daadwerkelijk in Bagdad was in de periode van het sektarisch geweld dat u op zijn minst, hetzij via de informatie die u verkreeg van uw broers, hetzij via mediakanalen de problematiek van deze jaren zou kunnen duiden; temeer daar het een problematiek was die iedereen in Bagdad kon treffen en die alom tegenwoordig en gekend was. Het feit dat u hierin niet slaagt, stelt uw verblijf in Bagdad ernstig in vraag.

Ook uw zus S. (...) slaagt er niet in een duidelijk beeld te geven van het sektarisch geweld dat zich voordeed in de periode 2006/2007. Toen haar werd gevraagd naar overwegend soennitische wijken na het sektarisch geweld, noemde ze de wijken Adhamiya en Jihad om daarna hierop terug te komen door te stellen dat in Jihad er soennieten en sjiieten waren (CGVS S. (...) 2, pg.3). Dat zij Jihad noemde als overwegend soennitisch, is opnieuw zeer opmerkelijk daar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de overwegend soennitische wijk, sterk werd aangevallen door sjiiitische milities die daarop de controle namen over de wijk (zie administratief dossier). Verder kan zij geen overwegend sjiiitische of overwegend soennitische wijk noemen (CGVS S. (...) 2, pg.3). Opnieuw bevestigt dit het vermoeden van het CGVS dat ook zij gedurende deze periode niet in Bagdad aanwezig was. Om uw eigen leven en dat van uw familie veilig te stellen, was een degelijke kennis van de sjiiitische en soennitische regio's namelijk onmisbaar.

Ook uw echtgenoot vermeldt Jihad vreemd genoeg als een overwegend soennitische wijk (CGVS B. (...) 2, pg.6). De andere door hem vermeldde wijken nl. Dora en Adhamiya zijn steeds soennitische bolwerken geweest, ook voor het sektarisch geweld, evenals Sadr City altijd sjiiitisch was. Zowel u, uw echtgenoot als uw zus S. (...) slagen er niet in de evolutie van de verschillende wijken in Bagdad tijdens het sektarisch geweld te schetsen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat Bagdad onderhevig was aan grote demografische veranderingen ten gevolge van het conflict dat zich in 2006/2007 voordeed. Dat u hierover geen duidelijk beeld kunt schetsen, terwijl jullie broer zou zijn verdwenen in 2007 en het lijk van uw oom zou zijn gevonden in 2007 én dat jullie verblijfsplaats in 2007 veranderden naar Jamila, geen vragen zouden zijn gesteld bij het conflict dat op dat moment aan de gang was, kan niet worden aanvaard.

Niet enkel bovenstaande fundamentele feiten brengen de geloofwaardigheid van uw verklaring van 2003 tot 2015 in Bagdad te hebben gewoond in gedrang, jullie gebrek aan kennis over verdere notoire gebeurtenissen in Bagdad maakt dat jullie het CGVS andermaal niet weten te overtuigen over jullie recent verblijf. Zo slaagt u er niet in enig voorbeeld te geven van een aanslag die gebeurde tussen 2003 en 2015 in Bagdad (CGVS, pg.10). Zelfs niet toen u er op attent werd gemaakt dat dit een voorbeeld kon zijn van eender welke aanslag gedurende deze periode (CGVS, pg.10). U weet niet of er aanslagen zijn geweest toen u in Beya woonde en stelt wel te weten dat er in Jamila aanslagen plaatsvonden, maar weet u zich niet meer te herinneren waar en hoe (CGVS, pg.10). Er dient geen betoog dat indien u daadwerkelijk geen enkel voorbeeld kunt geven of daar zelfs een poging toe doet, van een aanslag in een stad dagdagelijks geteisterd door aanslagen, dit uw geloofwaardigheid ernstig in gedrang brengt.

U weet voorts niet waar de luchthaven van Bagdad is gelegen (CGVS, pg.11) en u kent geen gevangenis in Bagdad (CGVS, pg.11). U weet evenmin wie de huidige president is van Irak of wie de burgermeester is van Bagdad (CGVS, pg.11). Laatstgenoemde is nochtans een veel voorkomend onderwerp daar de persoon die het burgemeestersambt bekleedt een vrouw is, terwijl u aangeeft dat het waarschijnlijk een man betreft (CGVS, pg.11). Ook het op de loer liggend gevaar van IS die Irak sinds 2014 in de ban hield; kunt u niet doorleefd duiden. U gevraagd of u bij benadering kunt vertellen wanneer en hoe zij Irak konden binnenvallen; dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, pg.11). U weet niet op hoever van Bagdad zij zijn genaderd en stelt enkel dat de regering wel bang was voor een inname van Bagdad (CGVS, pg.11). U gevraagd welke steden zij hebben ingenomen, noemt u enkel Mosul (CGVS, pg.11). U zou wel hebben gehoord dat er veel vluchtelingen waren, maar weet niet hoe men deze vluchtelingenstroom heeft aangepakt (CGVS, pg.11).

De kennis die uw echtgenoot etaleert betreffende de gebeurtenissen die zich in de laatste jaren voltrokken in Bagdad zijn evenmin van die aard dat hij het CGVS ermee kan overtuigen sinds 2005 in Bagdad te hebben gewoond. Zo weet hij niet waar de Amerikanen gelegerd waren in Bagdad (CGVS B. (...) 1, pg.3) en weet evenmin te kennen te geven waar hun hoofdkwartier en verschillende ambassades gelegen zijn (CGVS B. (...) 1, pg.3). Nochtans is 'de groene zone' een internationaal gekende term waarvan kan worden verwacht dat het zeker bij de mensen die in Bagdad woonachtig zijn, gekend is. Hij heeft 'totaal geen idee' wanneer de aanwezigheid van de Amerikanen verminderde en alhoewel hij weet

dat Abu Graib een gevangenis is, is de plaats ervan hem evenmin gekend. B. (...) weet, evenmin als u, voorbeelden te geven van aanslagen die gebeurden in Jamila (CGVS B. (...) 1, pg.3) ondanks dat hij te kennen geeft dat deze zich wel regelmatig voordeden (CGVS B. (...) 1, pg.3). Ook de burgemeester van Bagdad is hem onbekend en betreffende IS stelt hij niets te weten over hun inval in Irak of hoe ver van Bagdad zij waren verwijderd (CGVS B. (...) 1, pg.3). De laatste verkiezingen in Irak dateert uw echtgenoot zelfs in 2006 (CGVS B. (...) 1, pg.4) en hij blijkt niet te weten of er na 2006 nog andere verkiezingen zijn geweest (CGVS B. (...) 1, pg.4). Gevraagd wie de president van Irak was bij jullie vertrek in 2015, geeft hij volledig naast de kwestie aan dat het chaotisch was, zonder orde (CGVS B. (...) 1, pg.4). Ook uw zus S. (...) zag de Amerikanen in Bagdad, maar heeft geen weet van waar zij waren gelegerd (CGVS S. (...) 2, pg.4). De groene zone is haar dan wel weer bekend, waar het zich bevindt echter niet (CGVS S. (...) 2, pg.4). Opvallend is dat zij wel weet weer te geven wie de president en eerste minister waren bij vertrek (CGVS S. (...) 2, pg.4).

Hoewel op basis van jullie verklaringen het CGVS niet ontkent dat jullie ooit in Bagdad zijn geweest (getuige daarvan jullie kennis over bepaalde wijken, plaatsen, routes et cetera, zie gehoorverslagen CGVS), wijzen uw verklaringen er anderzijds op dat jullie onvoldoende tot geen affiniteit meer hebben met de situatie in Bagdad vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussen in de lente van 2003. De val luidde immers het begin in van een minder gemakkelijke periode, rekening houdend met de hierboven geschetste conflictsituatie tussen de verschillende etnieën in de stad; de vorming van verschillende gewapende groeperingen en de intrede van IS in Irak. Al deze situaties moeten in grote mate het dagelijkse leven van de inwoners van Bagdad hebben beïnvloed. Dat jullie hierover geen doorleefde verklaringen kunnen afleggen kan er enkel op duiden dat jullie in deze bijzondere maar ook moeilijke periode niet in Bagdad hebben geleefd of gewoond.

De door u voorgelegde documenten of het gebrek eraan, bevestigen het CGVS in dit vermoeden. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de identiteitskaart die uw echtgenoot B. (...) voorlegde ter staving van zijn asielrelaas, ter verificatie werd voorgelegd aan de Belgische Federale politie. Uit hun analyse (dd. 24/02/2017, zie administratief dossier CGVS) blijkt echter dat dit document vervalst is en aldus niet als authentiek bewijsstuk kan worden aanvaard. Uit bovenstaande blijkt evenzeer dat uw echtgenoot op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Niet alleen slaagt hij er hierdoor niet in zijn persoonsgegevens aan te tonen, maar bovendien ondermijnt de hierboven vastgestelde fraude steeds verder jullie algehele geloofwaardigheid en oprechtheid. Temeer daar u, na confrontatie bij het CGVS over de vastgestelde fraude bleef volhouden dat het hier om officieel verkregen documenten ging (CGVS B. (...) 2, pg.2).

Ten tweede wordt vastgesteld dat jullie over geen enkel document beschikken dat jullie verblijf gedurende 12 jaar in Bagdad zou kunnen aantonen. De identiteitskaart van uw echtgenoot is vals. Uw identiteitskaart, die dan geen vervalsing bleek te zijn, werd opgemaakt op 28 september 2009 in Najaf. Uw nationaliteitsbewijs werd op 23 juni 2005 opgemaakt in Najaf. De identiteitskaarten van uw kinderen werden op 2 september 2009 opgemaakt in Najaf (CGVS, pg.9), waarop trouwens aangegeven staat dat zij in Najaf zijn geboren (CGVS B. (...) 2, pg.2) in tegenstelling met uw verklaringen dat zij in Bagdad geboren zijn (CGVS, pg.3). Overigens zouden jullie deze documenten via een volmacht hebben aangevraagd (CGVS B. (...), pg.2) en zich nooit daadwerkelijk hebben gewend tot de nationaliteitsdienst in Najaf (CGVS T. (...) pg.2). Bijgevolg valt niet na te gaan waar jullie verbleven toen de volmacht werd gegeven. Ook de woonkaart zou via een volmacht in Najaf zijn opgemaakt (CGVS B. (...) 2, pg.5). Een voedselrantsoenkaart legt u niet voor, evenmin als een kieskaart (CGVS B. (...), pg.4). Het rijbewijs dat uw echtgenoot voorlegt dateert van onder Saddam evenals zijn nationaliteitsbewijs (CGVS B. (...), pg.4). Ook de documenten van S. (...) werden via een volmacht opgemaakt in Najaf (CGVS S. (...), pg.8). Zij legt evenmin een voedselrantsoenkaart of kieskaart voor. Nochtans zijn juist deze kaarten toonaangevend om een recent verblijf in Bagdad aan te kunnen tonen daar deze niet door de plaats worden bepaald waar de nationaliteitsdienst zich bevindt, maar door de plaats waar men effectief woonachtig is. Dat alle identiteitsstukken via een volmacht werden verkregen en de meest cruciale stukken die het CGVS in staat zouden stellen jullie verblijf in Bagdad te verifiëren ontbreken, hypothekeert andermaal jullie verklaring van 2003 tot 2015 in Bagdad te hebben gewoond.

Ten derde moet ook wat de paspoorten betreft de nodige aantekeningen worden gemaakt. Niemand van uw familie legde namelijk een paspoort voor (zie gehoorverslagen). Nochtans zou dit paspoort duidelijkheid kunnen scheppen over uw beweerd recent vertrek uit Irak daar u met deze documenten vanuit Bagdad naar Turkije vloog (CGVS M. (...), pg.3). Helaas zouden juist alle paspoorten bij jullie overtocht naar Griekenland in zee zijn beland (CGVS M. (...), pg.6). Het is echter opmerkelijk dat alle andere documenten die jullie identiteit en Baath verleden kunnen staven de oversteek wel hebben overleefd, waaronder zelfs documenten van uw vader in 1985 (CGVS M. (...), pg.6), een minuscuul document over jullie reis naar Koerdistaan (CGVS B. (...) 2, pg.8), een oud legerboekje (CGVS B. (...) 2, pg.8)... Uw echtgenoot B. (...) beschikte over een plastic zakje waarin hij de documenten had gedaan (CGVS B. (...) 2, pg.8). Echter zouden jullie alle paspoorten hebben ondergebracht in één

rugzak bij S. (...) (CGVS S. (...) 2, pg.8), alhoewel B. (...) verklaarde dat hij zijn PP in een heuptas had gezet en de heuptas vervolgens in zijn eigen rugzak deed (CGVS B. (...) 2, pg.8). Toen de boot water schepte, gooiden jongemannen de rugzakken in het water. S. (...) kon de jongen niet tegenhouden waardoor alle paspoorten in het water belandden (CGVS S. (...) 2, pg.8). B. (...) verklaart zijn eigen rugzak in het water te hebben gegooid (CGVS B. (...) 2, pg.8). Evenmin kunnen jullie kopieën voorleggen van jullie paspoorten daar jullie er nooit hebben over nagedacht om foto's te nemen van deze documenten (CGVS M. (...) 2, pg.2). Dat jullie schijnbaar sterk voorbereid Irak verlieten om jullie verleden aan te tonen in het land waar jullie asiel aanvroegen en de nodige maatregelen troffen om deze te allen tijde te bewaren, maar vervolgens weinig tot geen belang hechtten aan de paspoorten of zelfs nog maar een kopie ervan te nemen, komt weinig waarschijnlijk over. Opnieuw kan het CGVS zich niet van het vermoeden ontdoen dat jullie om één of andere redenen deze documenten niet willen voorleggen aan de asielinstanties.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Bagdad. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Bagdad kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat tot september 2015 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in die periode in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Voor zowel het gebrek aan kennis over Bagdad en de gebeurtenissen die er zich zouden hebben voorgedaan tussen 2003 en 2015 als het gebrek aan documenten die jullie verblijf aldaar zou kunnen staven, beroepen jullie zich op dezelfde verklaring: jullie verblijfplaats in Bagdad mocht niet bekend zijn daar jullie vreesden te zullen worden gevisieerd omwille van jullie Baath verleden, meer bepaald het Baath verleden van jullie vader (zie alle gehoorverslagen).

Met betrekking tot deze vervolging kunnen eveneens de nodige opmerkingen worden geplaatst die de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder ondermijnen.

Zo zouden jullie, de grootste maatregelen indachtig namelijk het volledig onder de radar verdwijnen door op geen enkele manier jullie aanwezigheid in Bagdad kenbaar te maken, reeds in 2007 een eerste maal zijn gevonden. Toen zouden uw broer en oom zijn ontvoerd en zou enkel het lichaam van uw oom teruggevonden zijn (CGVS, pg.7). Uw broer M. (...) acht het onmogelijk dat zij het slachtoffer werden van het sektarisch geweld dat toen in alle hevigheid woedde (CGVS M. (...) 2, pg.9). Aangezien jullie ervan uit gingen dat jullie na vier jaar 'gevonden' waren, verhuisden jullie naar het huis van uw oom in Jamila (CGVS M. (...), pg.9). Het is echter opmerkelijk dat jullie besloten binnen Bagdad te blijven en jullie zich opnieuw vestigden bij familie van uw moeder, ditmaal een broer. Immers, deze onbekenden waren er, ondanks jullie voorzorgen, erin geslaagd na vier jaar jullie verblijfplaats te achterhalen waarna uw broer vermist geraakte en uw oom gedood. Dat jullie jullie intrek namen bij jullie oom, terwijl deze onbekenden jullie verblijfplaats bij jullie tante hadden achterhaald, getuigt van weinig behoedzaamheid. Na zes jaar verblijf in Jamila, zouden deze onbekenden opnieuw jullie schuilplaats hebben achterhaald en ditmaal zouden uw broers H. (...) en Ma. (...) en uw oom het slachtoffer zijn geworden (CGVS, pg.12). Zowel uw oom als Ma. (...) zouden daarbij gewond zijn geraakt, H. (...) zouden jullie niet meer terug hebben gezien (CGVS, pg.12). Ook ditmaal besluiten jullie niet uit Bagdad te vertrekken, maar nemen jullie jullie intrek eerst bij jullie zus D. (...) in Khadimiya en daarna in een appartement dichtbij uw zus (CGVS M. (...) 1 pg.10). U besluit met uw gezin naar Suleimaniya te gaan (CGVS, pg.12), maar keert na een jaar toch terug naar Khadimiya waar jullie bij de rest van de familie gaan wonen (CGVS, pg.12). Uw zus S. (...) woonde tot 2014 in Karada, omdat zij dacht dat ze ook daar werd gevonden (CGVS S. (...) pg.5), nam ze in 2014 eveneens haar intrek in Khadimiya (CGVS S. (...), pg.5). In september 2015 besluiten jullie uiteindelijk Irak te verlaten (CGVS, pg.4).

Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat jullie, ondanks de zeer moeilijke levensomstandigheden waarin jullie dienden te leven en ondanks de verschillende vervolgingsfeiten waaraan uw ganse familie te beurt viel, niet eerder besloten Irak te verlaten. Immers, jullie waren gedurende 12 jaar nergens geregistreerd (CGVS M. (...), pg.12), de vrouwen zouden enkel volledig gesluiert en in hoogstnoodzakelijke omstandigheden het huis hebben mogen verlaten, u zou zelfs niet bij de burens zijn geweest en bracht heel uw leven in Bagdad door tussen de muren (CGVS, pg.8). U zou steeds op een abnormale manier bang zijn geweest (CGVS, pg.13). Ook uw zus S. (...) getuigt van het feit dat zij nooit buiten mocht gaan en indien zij dit deed, met de auto reisde en volledig gesluiert (CGVS S. (...) 1, pg.12). Uw broer Ma. (...) leefde eveneens ondergedoken (CGVS M. (...) 1, pg.10) en M. (...) werkte enkel in 2014 een jaar als taxichauffeur (CGVS M. (...) 1, pg.6). Ondertussen zouden uw andere broers, H. (...) en Mo. (...) het slachtoffer zijn geworden van deze onbekenden, evenals uw oom. Een andere oom en Ma. (...) zouden eveneens reeds zijn aangevallen door deze onbekenden (CGVS, pg.12); zij

zouden jullie reeds op drie plaatsen hebben gevonden en zouden constant op zoek zijn om jullie volgend verblijfadres te weten te komen.

Rest dan de vraag waarom jullie in deze omstandigheden en onder deze zware vervolging niet eerder Irak hebben verlaten. Uw broer M. (...) repliceert hierop dat hij het 'moe was geworden' en jullie een veilige plaats nodig hadden om te rusten (CGVS M. (...) 1, pg.12). Uw zus S. (...) gaf aan dat zij in Irak bleef met de hoop dat de situatie zou veranderen (CGVS S. (...) 2, pg.7). Jullie zouden niet eerder hebben geweten dat er een mogelijkheid was om naar het buitenland te gaan en het zou jullie aan middelen hebben ontbroken (CGVS M. (...) 1, pg.12). Er dient geen betoog dat bovenstaande beweringen de nodige vraagtekens oproepen. Uw zus S. (...) getuigde dat men op zoek ging naar alle Baath leden en dat de meeste zijn weggevlucht naar Syrië of naar de Arabische Emiraten (CGVS S. (...) 1, pg.9). Gezien de positie die uw vader innam, het feit dat verschillende van uw familieleden tot de Baath behoorden en er aldus een ruim netwerk van connecties kan worden verwacht, is het niet aannemelijk dat gezien de exodus van Baathleden na de val van het regime, jullie in die twaalf jaar tijd nooit zouden hebben geweten dat er een mogelijkheid was om naar het buitenland te gaan. Dat jullie over geen geldelijke middelen beschikken kan evenzeer in vraag worden gesteld. Het was opnieuw S. (...) die getuigde dat na het overlijden van uw vader hij huizen had, een erfenis en dat Saddam veel geld had geschonken aan jullie vader. Genoeg voor jullie studies en later voor heel jullie leven (CGVS S. (...) 1, pg.6). Ook met betrekking tot jullie paspoorten zouden jullie geld hebben betaald om deze enkele dagen voor jullie reis in orde te brengen (CGVS S. (...) 1, pg.7). S. (...) stelde daar 'met geld koop je mensen' (CGVS S. (...) 1, pg.7).

Jullie verklaringen met betrekking tot de reden van jullie beweerd twaalf jaar lang verblijf in Bagdad wegen niet op tegen de voorgehouden vervolging die jullie zouden hebben ondergaan. Dit samen met het feit dat vele Baath leden meteen na de val Irak verlieten en zich in andere Arabische landen vestigden, jullie geldelijke overvloed, jullie gebrek aan kennis over Bagdad en zijn recente gebeurtenissen, het gebrek aan documenten en de weinig geloofwaardige uitleg met betrekking tot uw paspoorten bevestigen opnieuw het ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelaas en versterken het vermoeden van het CGVS dat jullie over een alternatieve verblijfplaats beschikken.

Daarenboven kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. Binnen uw familie zouden zowel u, uw zus D. (...), uw vader en uw broer Ma. (...) lid zijn geweest van de Baath partij (CGVS M. (...) 1, pg.5). Ook uw zus S. (...) zou lid zijn geweest van de Baath partij en als typiste hebben gewerkt in een kantoor van de partij (CGVS S. (...) 1, pg.4). Zowel de echtgenoot van S. (...) als uw broer Mo. (...) zouden naast Baath lid ook officier zijn geweest bij het leger van Saddam (CGVS S. (...) 1, pg.4,5). Het is ook precies omwille van dit Baath verleden dat jullie besloten Irak te verlaten, immers stelde S. (...) zoeken ze niet de persoon zelf, maar ook zijn kinderen en misschien kleinkinderen (CGVS S. (...) 1, pg.9). Het is dan ook zeer opvallend dat er tot op heden nog steeds leden van uw familie in Bagdad wonen. Zo blijkt uw moeder, die in Bagdad steeds met jullie meeverhuisde, nu haar intrek te hebben genomen in het huis van uw oom in Jamila (CGVS 1, pg.2). Dezelfde oom die gewond geraakte bij het incident waarbij ook Ma. (...) gewond raakte en H. (...) verdween (CGVS 1, pg.12). Ma. (...) bevindt zich eveneens nog steeds in Bagdad samen met zijn echtgenote en kinderen en verschuilt zich nog steeds in verschillende wijken (CGVS M. (...) 1, pg.2). Ook de echtgenoot van S. (...) bevindt zich nog in Bagdad waar hij zich nog steeds zou schuilhouden (CGVS S. (...) 1, pg.5; CGVS S. (...) 2, pg.7). Nochtans werd hij specifiek vervolgd omwille van zijn eigen Baath verleden en het Baath verleden van zijn vader, die hierom werd vermoord (CGVS S. (...), pg.9). Uw tante in Beya, waar het incident zich voltrok van uw broer Mo. (...) en haar echtgenoot, woont eveneens nog steeds in dezelfde woning als toen (CGVS S. (...), pg.6). Uw zus D. (...), eveneens Baath lid, bleef na jullie vlucht uit Irak nog steeds in Bagdad wonen. Zelfs al zou D. (...) het met haar leven hebben bekocht, blijven alle andere familieleden nog steeds in Bagdad. Dit gegeven valt niet te rijmen met de talloze feiten die zich zouden hebben voorgedaan en die volgens jullie zou wijzen op een systematisch vervolging van al uw familieleden omwille van jullie Baath verleden.

Tenslotte roepen jullie nog een vrees in jegens de familie van B. (...). Jullie zouden namelijk zonder toestemming van zijn familie zijn gehuwd daar deze hun zoon niet toelieten om in een familie met een Baath verleden te huwen. Het laatste vervolgingsfeit dateert echter van 2008 (CGVS B. (...) 2, pg.9). Nadien zou uw echtgenoot geen problemen meer hebben gekend met zijn familie (CGVS B. (...) 2, pg.9). Er dient – in dezelfde lijn als bovenstaande – geen betoog dat indien hij daadwerkelijk zijn familie vreesde omwille van een niet toegestaan huwelijk, hij niet nog zeven jaar zou wachten vooraleer Irak te verlaten. Temeer daar hij reeds in 2008 door hen werd gevonden op de markt van Jamila, hij ervan uit gaat dat hij in Bagdad door hen wordt gezocht en er leden van zijn stam in Bagdad woonachtig zijn (CGVS, p.9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van

herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten met betrekking tot het Baath verleden van uw vader zijn een aanwijzing voor zijn Baath verleden. Het CGVS betwijfelt dit gegeven vooralsnog niet. Wel worden jullie recente verblijfplaats en vervolgingsfeiten in vraag gesteld. Het bewijs van verblijf in Suleimaniya houdt geen verband met een recent vertrek uit Bagdad.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Irak, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Ter volledigheid dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenoot en uw familieleden een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van “*de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsbeginsel*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Verzoekende partijen betogen dat zij wel degelijk aannemelijk hebben gemaakt dat zij na de val van het regime van Saddam in 2003 tot september 2015 in Bagdad verbleven. Verzoekende partijen benadrukken dat zij “*voldoende kennis (hebben) over bepaalde wijken, plaatsen, routes,... in Bagdad*”. De situatie waarin zij verkeerden in Bagdad verklaart waarom zij onwetend zijn over algemene kennis die men geacht wordt te hebben als inwoners van Bagdad. Zo verliet tweede verzoekende partij enkel in hoogstnoodzakelijke omstandigheden het huis en dit volledig gesluierd. Ten slotte onderstrepen verzoekende partijen nog dat het voor hen bijna onmogelijk is om bewijs van hun verblijf in Bagdad voor te leggen, nu hun verblijfplaats in Bagdad niet bekend mocht zijn daar zij vreesden gevisieerd te worden omwille van hun Baath verleden, meer bepaald het Baath verleden van de vader van tweede verzoekende partij.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, blijven steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de

gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissingen erkend wordt dat verzoekende partijen een zekere kennis hebben over bepaalde wijken, plaatsen, routes et cetera, waardoor op zich niet betwist wordt dat zij ooit in Bagdad zijn geweest, doch wordt tevens opgemerkt dat hun verklaringen er anderzijds op wijzen dat zij onvoldoende tot geen affiniteit meer hebben met de situatie in Bagdad vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussein in de lente van 2003. Immers worden in de bestreden beslissingen verschillende vaststellingen gedaan waaruit blijkt dat verzoekende partijen een beperkte en geenszins overtuigende kennis hebben over gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in Bagdad tussen 2003 en 2015. Tevens wordt in de bestreden beslissingen vastgesteld dat hun kennis over de geografie van de stad Bagdad en aangaande dagdagelijks gebruikte termen in Bagdad onvoldoende is voor personen die beweren twaalf jaar effectief in deze stad te hebben gewoond. Ten slotte wordt er nog op gewezen dat verzoekende partijen over geen enkel document beschikken dat hun verblijf gedurende twaalf jaar in Bagdad zou kunnen aantonen.

Waar verzoekende partijen in hun verweer zowel hun gebrek aan kennis over Bagdad en de gebeurtenissen die er zich zouden hebben voorgedaan tussen 2003 en 2015 als het gebrek aan documenten die hun verblijf aldaar zouden kunnen staven wijten aan het feit dat hun verblijfplaats in Bagdad niet bekend mocht zijn gelet op hun vrees te zullen worden gevisieerd omwille van hun Baath verleden/het Baath verleden van de vader van tweede verzoekende partij, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen verschillende onaannemelijkheden worden vastgesteld in de verklaringen van verzoekende partijen en hun familieleden (M. en S., de broer en zus van tweede verzoekende partij) aangaande de door hen voorgehouden vervolging waardoor hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt dienaangaande vastgesteld dat (i) het van weinig behoedzaamheid getuigt dat zij, nadat zij in 2007 een eerste maal gevonden waren in Bagdad, besloten binnen Bagdad te blijven en zich opnieuw te vestigen bij familie; (ii) zij ook wanneer hun schuilplaats in Jamila werd achterhaald niet besloten uit Bagdad te vertrekken; (iii) zij allesbehalve overtuigende verklaringen afleggen over de redenen waarom zij, ondanks de zeer moeilijke levensomstandigheden waarin zij dienden te leven en ondanks de verschillende vervolgingsfeiten waaraan hun ganse familie te beurt viel, niet eerder besloten Irak te verlaten, en (iv) uit hun verklaringen blijkt dat er tot op heden nog steeds familieleden van hen in Bagdad verblijven, hetgeen niet te rijmen valt met de talloze feiten die zich zouden hebben voorgedaan en die zouden moeten wijzen op een systematische vervolging van al hun familieleden omwille van hun Baath verleden. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partijen beperken zich tot het louter herhalen van hun problemen in Bagdad en de bemerking dat hierdoor niet geweten mocht worden waar zij verbleven, wat echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Het komt aan verzoekende partijen immers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet naar deze ongeloofwaardige bevonden vervolging verwijzen om hun gebrekkige kennis over Bagdad en het gebrek aan documenten van hun verblijf in Bagdad te verklaren.

2.2.5. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *“de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partijen als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partijen hun beweerde recent verblijf in de stad Bagdad (Irak) sinds de val van het regime van Saddam in 2003 tot september 2015 niet aannemelijk maken, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zouden hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor hun vlucht uit Irak. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partijen noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar hun land een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Iraakse nationaliteit van verzoekende partijen in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partijen maken echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekende partijen voor hun komst naar België of over de vraag of verzoekende partijen afkomstig zijn uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partijen zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een bundel stukken neerleggen stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16), en dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 10 januari 2017 en 27 maart 2017 en tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 januari 2017 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en, voor wat betreft het gehoor van 10 januari 2017, bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT